

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 3T/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010456
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3521010456.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaných: 1/ X. F.Č., 2/ F.. Q. F., stíhaných pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 16.6.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1. X. F., Z.. XX.XX.XXXX V. F., trvalé bytom F., R. A.. F.. R. XX/X, t.č. v ÚVTOS Ilava,
2. F.. Q. F., Z.. X.X.XXXX, V. F., trvale bytom F., K. R. XXX/X,

s ú v i n n í, ž e

obaja obžalovaní po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 03.08.2021 v čase asi o 14.30 hod. na Myjave v priestoroch bike-parku na Novoveskej ulici pristúpili k poškodenému mal. L..L., Z.. XX.XX.XXXX a obaja mu prikázali, aby im dal peniaze, čo poškodený odmietol, na čo mu obžalovaný F.. Q. F. prehľadal vrecká nohavíc, z ktorých mu odcudzil finančnú hotovosť vo výške 6€ a mobilný telefón značky realme 7, po čo im poškodený povedal, že ak mu telefón zoberú, bude volať políciu, na to obžalovaní reagovali vyhrážkou „Budeš volať policajtov?!, Budeš volať policajtov?!“, preto im poškodený zo strachu sľúbil, že policajtov volať nebude a následne mu obžalovaný X. F. prikázal odblokovať mobilný telefón, z ktorého mu prikázali vybrať SIM-kartu, taktiež mu obžalovaný ml. Q. F. prehľadal batoh, ktorý mal poškodený pri sebe a z neho odcudzil jednu škatuľku cigariet značky Camel a jednu škatuľku cigariet značky L&M, pričom pri odchode z miesta mu obaja obžalovaní prikázali, aby nevymýšľal s privolaním policajtov, pretože vedia kde býva a vybaví si to s ním, a odišli z miesta činu,

t e d a

Obaja obžalovaní:

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchali na chránenej osobe - dieťati,
- iného hrozbou násillia nútili, aby niečo opomenul, uvedený čin spáchali spoločným konaním najmenej dvoch osôb,

č í m s p á c h a l i

Obaja obžalovaní:

- zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú:

Obžalovaný X. F.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
Obžalovaný F.. Q. F.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému u r č u j e skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť osobne sa pred probačným a mediačným úradníkom ospravedlniť L. L., Z.. XX.X.XXXX.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní povinní nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej P. L., Z.. XX.X.XXXX, trvale bytom B. Č.. XXX škodu vo výške 174 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 10.12.2021 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 462/21/3304-45 zo dňa 7.12.2021 na obžalovaných X. F. T. F.. Q. F., stíhaných pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.6.2022 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

odpoveď všetkých obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin, odpoveď všetkých obžalovaných: áno.

Nakoľko obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania viny, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty uvedených trestných činov, pričom súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2022 vykonal dokazovanie iba výsluchom obžalovaných k ich osobám, oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 16.6.2022 vypočul za úrad práce, sociálnych vecí a rodiny P. Q., oboznámil pripojené spisy ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania a vyhlásil rozsudok.

Z výsluchov obžalovaných vyplýva, že ku svojmu konaniu sa priznávajú a toto úprimne ľutujú. Trestnú činnosť už nezopakujú. Chcú nahradiť škodu. F. Q. F. uviedol, že už aj samotné stíhanie má na neho vplyv, bol aj vo väzbe tak sa poučil. Chce sa zaradiť do práce, ktorú si aktívne hľadá, o čom predložil aj dotazník spoločnosti Tesco stores, kde by chcel nastúpiť. P. Q. uviedla, že správanie mladistvého bolo už v skoršom období problémové, rodina bola v sledovaní úradom, po prevalení trestnej činnosti sa správanie mladistvého polepšilo. Momentálne nemôže nikam chodiť z dôvodu monitorovacieho zariadenia.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného X. F. vyplýva, že bol opakovane odsúdený za spáchanie trestného činu, v registri má 9 záznamov. Odsúdený bol opakovane za majetkovú trestnú činnosť. Posledný krát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 3T/11/2012 zo dňa 17.3.2022, právoplatným dňa 17.3.2022 pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, kde mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozhodnutiu - trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 3T/25/2021. Obžalovaný bol odsúdený aj pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona za zločin krádeže a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 7.8.2018, sp. zn. 1T/124/2017, právoplatného dňa 9.8.2018.

Zo správy ÚVTOS Ilava je obžalovaný X. F. hodnotený kladne. Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že menovaný sporadicky pracoval formou kratších pracovných pomerov - brigád. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ministerstva vnútra vyplýva, že sa dopustil spáchania 6 priestupkov, a to drobnej krádeže, znečistenia verejného priestranstva, proti občianskemu spolunažívaniu a porušeniu zákazu vychádzania.

Z odpisu registra trestov na F. Q. F. vyplýva, že tento nebol doposiaľ odsúdený za spáchanie trestného činu. Z ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že spáchal jeden priestupok proti majetku.

Zo správy ÚPSVaR na ml. Q. vyplýva, že menovaný bol v sledovaní úradom, jeho správanie bolo v škole zhoršené nielen vo vyučovacom procese ale aj mimo neho, bol drzý, vulgárny, zapájal sa do konfliktov, prípadne ich inicioval, bil sa. Neskôr navštevoval aj psychologičku, kedy sa jeho správanie upokojilo. Rozhodol sa ukončiť školu.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia,

založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 117 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

(2) Nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona ak súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmienne odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmienne odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na jeden rok až tri roky.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Z výkladu citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a

ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému X. F. ako druh trestu trest odňatia slobody a to pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovanému F.. Q. F. 2-ročný trest odňatia slobody s podmienočným odkladom s probačným dohľadom.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného X. F. zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to jednak súdu, keďže obžalovaný svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti a prispel k hospodárnosti konania. U obžalovaného zistil ďalej súd dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. m), a h) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov. Za takto určených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol potom ich pomer vyrovnaný 2:2 a nedošlo k zmene trestnej sadzby.

U obžalovaného F.. Q. F. boli za rovnakých okolností ako je uvedené vyššie zistené dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, z toho dôvodu u neho prevažoval pomer poľahčujúcich okolností 2:1.

Súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukladanie trestu a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, postoj k spáchanej trestnej činnosti ako aj okolnosti prípadu.

Na základe uvedeného potom u obžalovaného X. F. za nielen zákonný ale aj spravodlivý a v súlade so zásadou individualizácie trestu súd považoval nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Obžalovanému súd ukladal samostatný trest aj za aplikácie stanoviska Najvyššieho súdu č. 59, uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR č. 7/2018. V tomto prípade u obžalovaného prichádzalo do úvahy aj použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona o opätovnom spáchaní zločinu. Z toho dôvodu pri prísnejšom trestnom čine, zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona sa trestná sadzba 7 až 12 rokov menila tak, že sa zvýšila podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona dolná hranica trestného činu o jednu polovicu na 9,5 roka až 12 rokov. Ukladanie trestu v tejto trestnej sadzbe by podľa názoru súdu bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, preto súd pristúpil k aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom na okolnosti prípadu mal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. K aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona súd uvádza, že okolnosťami prípadu z hľadiska použitia tohto zákonného ustanovenia sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti je podľa názoru súdu možné zaradiť samotnú mieru účasti obžalovaného na spáchanom trestnom čine v kombinácii v tomto konkrétnom prípade s intenzitou použitého násillie, resp. hrozby násillia. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. R 60/1967 vyplýva, že použitie násillia alebo hrozby bezprostredného násillia menšej intenzity pri trestnom čine lúpeže znižuje stupeň nebezpečnosti trestného činu a túto menšiu intenzitu súd môže zohľadniť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery aj v rámci prihliadnutia na spôsob spáchania trestného činu. V tomto konkrétnom prípade, z obsahu predloženého spisu a to najmä výpovede samotného poškodeného L. L. vyplýva, že zo strany obžalovaného X. F. bola intenzita použitej „iba hrozby násillia“ veľmi nízka. Všetko bolo v iniciatívne obžalovaného F.. Q. F., pričom obžalovaný X. predstavoval skôr hrozba sám svojou osobou, postavou, vekom, ako nejakým svojím konkrétnym násilným konaním. Väčšinu času iba stál. Jeho konanie tak podľa názoru súdu výraznejšie vybočilo z obvyklých prípadov násilnej trestnej činnosti, vrátane stíhaných

trestných činov. Z uvedeného dôvodu pri prihladnutí aj na priznanie sa a oľutovanie skutku, teda postoj k spáchaniu trestnej činnosti, vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako aj tomu, že zo strany obžalovaného sa jednalo o vôbec prvú násilnú trestnú činnosť s veľmi nízkou intenzitou násillia, súd bol toho názoru, že aj dolná hranica trestnej sadzby 9,5 roka by bola pre obžalovaného neprimerane prísna a preto za aplikácie § 39 ods. 1 Trestného zákona u obžalovaného za primeraný trest považoval trest nižší a to vo výmere 5 rokov. Obžalovaný vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti sa nejaví ako nenapraviteľný páchatel'.

Obžalovaného X. F. v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Pokiaľ ide o obžalovaného F. Q. F., dolná hranica trestnej sadzby (7 rokov) sa v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona znižovala v konečnom dôsledku až na 2 roky. Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd musí u obžalovaného mladistvého primárne skúmať, či je jeho náprava možná aj podmieneným trestom odňatia slobody. Podľa § 117 ods. 2 Trestného zákona nepodmienený trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona. Podľa názoru súdu, u mladistvého Q. sa podmieneným trestom môže dospieť k jeho náprave ako aj dostatočnej ochrane spoločnosti, pričom takýto podmienený trest je spôsobilý dosiahnuť účel trestu podľa trestného zákona. V tomto smere súd uvádza, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, je to teda jeho prvá skúsenosť s trestnou činnosťou, pre ktorú bol aj pár týždňov vo väzbe, ktorý pobyt podľa slov obžalovaného bol pre neho tiež ponaučením. Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval, je ochotný nahradiť škodu a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd tiež pri určovaní podmieneného trestu odňatia slobody prihladol na vyjadrenie ÚPSVaR, z ktorého vyplynulo, že u mladistvého došlo k zlepšeniu správania, pričom obžalovaný si dal aj žiadosť o prijatie do zamestnania, resp. vyplnil dotazník. Súd tiež prihladol k tomu, že hoci mladistvý obžalovaný bol iniciátorom trestného činu, rovnako ako pri odôvodnení vyššie, aj tu možno poukázať za nižšiu intenzitu hrozby násillia (i keď vyššiu ako u obžalovaného X. F.). Preto podľa názoru súdu u obžalovaného je postačujúce aj ukladanie trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby 3 roky. Súd na podporu podmieneného trestu s cieľom zabránenia opakovaniu trestnej činnosti uložil obžalovanému aj povinnosť zúčastniť sa psychoterapie alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, uhradiť škodu v skúšobnej dobe a tiež osobne sa poškodenému ospravedlniť pred probačným a mediačným úradníkom.

Takto uložený trest podľa názoru súdu naplňa účel trestu pri oboch obžalovaných, plní funkciu ochrany spoločnosti a plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody súd zaviazal podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku oboch obžalovaných aby spoločne a nerozdielne nahradili škodu poškodenej P. L. vo výške 174 €, ktorú škodu obžalovaní nespochybňovali a vyjadrili ochotu ju nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.